

Forholdet faktisk er det, at den højtærede Minister staar paa samme Standpunkt og har samme Syn som vi Jyder paa Spørgsmaalet: slagtet Kvæg og Udførsel af levende Kvæg. Selv om jeg ikke har faaet anden Nytte ud deraf, tror jeg, at jeg har gjort Landbrugsministeren en Tjeneste ved at give ham Lejlighed til at bruge saa uforbeholdne Udtalelser derom her i Salen. Jeg takker derfor den højtærede Minister og vil understrege denne Udtalelse.

Men jeg vil ganske vist sige, at selv om jeg ikke havde andre Tvivl, faar jeg dog allerede en vis Tvivl paa Grund af den højtærede Ministers Stilling og Opfattelse angaaende dette Forslag om Slagtevang og Statskontrol, thi det forekommer mig, at de to Ting næsten høre absolut sammen, i alt Fald for Jyllands Vedkommende, og jeg tror egentlig ikke, at den højtærede Minister har over tænkt det nøje. Thi som Forholdene i Øjeblikket ere i Jylland, vide vi jo, at det er kun nødvendigt, naar store 1ste Klasses Kreaturer ikke blive udførte levende, og at det kun sker, fordi det at slagte dem medfører et Tab. Det er altsaa alle mindre godt byggede, mindre fede og mindre vægtige Kreaturer, der i sig selv ere 2den og 3dje Klasses Varer, selv om de ere komplet sunde, som man skal slagte og sende til Tyskland. Og nu vil hverken den højtærede Landbrugsminister eller noget andet Menneske paastaa, at det kan gavne disse Kreaturer en rød Øre, at de blive forsynede med et Statsstempel af en af Staten ansat Dyr læge i Stedet for med et Sundhedsbevis fra Dyr lægen. Det ligger derfor ganske naturligt for, at naar den højtærede Minister forelægger et saadant Lovforslag, saa maa det være Meningen snarest muligt at gaa over til at slagte Kvæget i sin Helhed. Der er ingen Tvivl om, at en stor Del af de jydsk Producers ville opfatte Forslaget i den Aand. Paa dette Punkt er det, at jeg i Gaar gjorde mine Indvendinger mod Kommissionens Sammensætning. Disse praktiske Interesser i Jylland have ikke været varetagne i Kommissionen og have ikke kunnet varetages, fordi der ingen sagkyndige har været i Kommissionen. Jeg har personlig, og det have vi Jyder vistnok i det hele, den største Respekt og Agtelse for de Folks Dygtighed, der sidde i Kommissionen, men intet Menneske vil kunne tro eller forstaa, at Københavns Kommunalbestyrelse, Borgmesteren i Aarhus, Amtmanden over Randers og en Folketingsmand fra Bornholm skulle have Kendskab til de jydsk Interesser. Det fore-

kommer mig at være en Tilsidesættelse af disse Interesser, og selv om jeg ikke kan gøre andet her, haaber jeg dog, at jeg maatte kunne faa den Undtagelsesbestemmelse ind i Loven, at Slagtevang for Kvæg ikke gælder i Jylland, før vi have erfaret de jydsk Landmænds Standpunkt til denne Sag. Jeg tror, at den højtærede Minister vil finde det berettiget, at en jydsk Landmand fremhæver denne Side af Sagen, thi den har ikke været varetagen af Kommissionen og kunde ikke varetages, og der er saa meget mere Grund til at hævde det, som den højtærede Minister selv erkender, at der gaar mange private Interesser i Løbet ved at gaa over til denne Foranstaltning. Det erkender den højtærede Minister selv, og hvis der ingen Grund er til at slaa disse private Interesser ihjel, forekommer det mig rigtigt nok, at der er Grund til at nære principielle Betænkeligheder over for denne Sag.

Det var til en vis Grad Hovedspørgsmaalet for mig i Gaar, idet jeg maatte erkende, at jeg ikke havde det tilstrækkelige Kendskab til Slagteriernes Stilling. Jeg vil dog samtidig indrømme, at der paa dette Omraade er en Forskel f. Eks. mellem Sjælland, Lolland og Falster paa den ene Side og Jylland paa den anden Side. Men jeg er meget i Tvivl om, at de Herrer her paa Sjælland ville faa højere Pris for deres udsatte Køer og store gamle Tyre, som de slagte og sende til Tyskland, fordi de forsynes med en saakaldt Statsdyrlægeattest i Stedet for med en Attest fra en Dyr læge paa Slagtehuset. Jeg tror ikke, at det nogen Sinde bliver 1ste Klasses Varer, jeg tror altid, det vil blive betalt efter sin Værdi, og det kan jo ikke nægtes, at det ikke er en saa ganske lille Sag at gaa over til at indrette et saadant Statsapparat, som der her er Tale om, selv om man ikke har de Betænkeligheder ved at gaa over til Statsdrift, som den ærede Minister — den ærede forhenværende Minister, mener jeg — det ærede Medlem for Odense (Scavenius), og som jeg maa erkende, at jeg for mit Vedkommende fuldt ud deler. Desuden er der jo fra alle Sider indrømmet, at Spørgsmaalet om Landboernes Stilling over for Vedtægterne i Købstæderne fremdeles bliver henstaaende uløst i Fremtiden. Det, der egentlig gøres ved dette Forslag, er, at Andelsslagterierna faa deres Ønsker tilfredsstillede. De faa fri Indførsel her i Landet uden Kontrol, og de faa Lov til at benytte Statsstempel paa det, de slagte til Udlandet. Det er en Side af Sagen, som er varetaget. Men jeg